

MAGYAR MESÉK

PÁRATLAN OLDAL - LVIII. évfolyam, 11. szám, 2014. március 14.

Egyszer volt, hol nem volt, avvót a magyarok földjin, hogy az I. Fülkeforru elnevezett Keráli Nyelvstratégijai Intézet mán ügön bé akart kapcsolódni a nemzetközi todományos vérkeringésbe. Legott nagy konferenciát rendeztek Schmitt Pál védnöksége alatt „A támadó futball nyelve Szent Istvántú I. Fülkeforig” címmel. Oda elgyöttek a legjobb futbolingvisták Kanadátú Azerig, annyi díszdoktor törzsahajlégtatott a tanácskozás gyöpin, mint a pöndölipitypang. De hajlogathatott es, mer nagy dolog vót születőbe! Az „Eggy a Puskás, eggy a Zászló” mozgalom keretibe a felcsúti Pancho Aréna és a Szent István Bazilika közötti történelmi műfűvön vitézzé lött avatva a patinás klub másik legendája, kü a vitézségbe a Felcsúti Puskás (Pancho) Ferenc nevet kapta. Bé es írátták az Alaptörvénybe, hogy a „Puskás (Pancho)” nevet, eztán csak Felcsúton vagy véle öszvefűggésbe szabadhatik használni. No, ez nem vót nehez, mer ami Felcsúttal nem vót öszvefűggésbe, annak annyi vót a Kárpátok alatt, meg egy bambi. A Puskás nevű és annak láccó nemzettársakat másnap öszveírták, s az történt vélők, ami szokott az államosétáskor. Kommandó-alakzatba kiszállt hezzájok pár ügyvédnyelvész, hogy ám a hajok szála se görbűhet, errű itt a pappér, komplett adásvételi szerződés az új névvel, keresztnév lényegibe maradhat. Ha a célszemély nemet mondott, úgy es jó vót, legfőllebb arra ébrett, hogy kireccsenkedik a komputeribű nehány fegyveres adóellenőr nejlonpungával a kezibe, s további szép álmokat kívánva magokval viszik, amit tanátak. A következő vételi ajállatáná a zöm nem puszkánkodott tovább, bélátta, a népfelségnek erős szüksége van az ű nevire, s ha egy magyar kerál valakinek azt mondja, adja vissza, ami az üvé, annak nyomatéka van. Víz alá, föld alá, ki mit választ. Pláne a dicsőséges választási hadjárat idejin, mikó szűnetlen fűvott a győzelmi szél, s fényesebb vót a láncnál a kard. Hányta es megannyi szabadságos zuschlagjános kifént élin az örök szikrát a Fidesz-napfény, nem vót magyar szem ki belé ne káprázott vóna a dagadó erkölcsbe meg tisztességbe. A magyarok Avatárja le se rakta a nemzeti színű ollót! Allig bírt az udvar utánnaszaladni a szallagval meg a népviseletes pulyákval. Még jó, hogy a beépített kamera mindég ott vót a kerálná, nyelvvél megnyomta a gombot a szája hiuján, s mán surrogott es, ment az adás bé a Kunigunda uccába, mint a darálós keksz. Penig mán únta a kampányulást I. Fülkefor, legszívesebben reahagyta vóna a cserejátékosokra, hejszen mit izgándozone, ha eccő így es, úgy es iksz nullra vezet!? De az mindeggy es, a hánynull, mer a Sas nem numerizál, különben es, nem az számít, hány a mennyi, hanem hogy ki áll az eredményjelző tábla megett. Ott meg az áll, aminek állnia köll, az eredmény, a nyerő elve az erő nyelve és viszont, amíg mindent meg nem.